

re, domače načine kmetovanja so v primeri z drugimi predeli Slovenije večje ovire splošni vpeljavi kontrolnega dela, zadružne discipline, točnega zapisovanja mlečnosti, izključne uporabe zadružnih bikov, prijavljenja oteleitev rodovniških krav itd.

Se vedno v splošnem prepušča gospodar skrb za rejo in oskrbovanje živine tujim ljudem, še vedno je kmetovalec zastarelega splošnega mnenja, da je za uspevanje živine popolnoma zadostno, ako skrbimo, da se krave obrejo in da živini damo do sitega jesti. Kako, od katerega bika se krava obreji in kako se živina ob položeni, slabi krmi obredi, prav malo kdo povpraša. Da je tudi vzreja telet spričo teh okolščin prav pomanjkljiva, je jasno. Čeprav se daje marsikje teletom do 4. meseca mleko, se teleta po odstavitvi nezadostno krmi in prehranjuje s pusto rezanico ter kvečjemu še s kakim močnatim napojem, ki povzroča le vamp in krive noge. Teleta večjidel zahirajo, mesto da bi se vedno enakomerno razvijala, da bi tele po preteku 1 leta doseglo zanesljivo že polovico teže odrasle živali.

Pomanjkljivost naše živinoreje, kljub velikim hlevom in prostranim zemljiščem, je v pomanjkanju ograj, v katerih bi se teleta v hlevu prosto gibala in pomanjkanje tekališč, kamor bi se mlado živino in krave v vsakem letnem času, vsaki dan po par ur spuščalo na prosto, na sveži zrak in solnce. Tozadavni ugodni vplivi, posebno po zimi, so neprecenljivi in odvagajo dobršni del najboljše krme. Redimo raje polovico živine manj, a to boljše!

Potemtakem bi se dalo v vsakem obru odpomoči in doseči boljše uspehe

pri reji živine brez posebnih stroškov in denarnih izdatkov! Obrnimo tudi vso pažnjo pridelovanju večje množine boljše krme na travnikih in na njivah. Toč, o tem mogoče več o drugi priliki!

V.

So križi in težave glede našega pospeševalnega prizadevanja. Polno nejasnosti in negotovosti je med ljudstvom glede gospodarskih razmer. Ako pride potem kmetijski strokovnjak ali poročevalec med ljudstvo in priredi kako poučno predavanje, je potrebno eno uro časa ali več, da se pojasnijo razlogi in utemeljenost splošnih gospodarskih prilik. Potem pa so ljudje že utrujeni in se ne zanimajo več za kako specialno strokovno razmotrivanje.

»Itak nima pomena, da bi kaj delali ali izboljševali, ko je cena živini tako nizka; ko bo pa cena boljša, pa bomo živino itak lahko prodali brez vseh predlaganih izboljšav«, ugovarja tehtno marsikateri kmetovalec. Ugovor se zdi marsikateremu kmetovalcu tudi zelo tehten in vendar je ugovor z ozirom na svetovne gospodarske in tržne razmere povsem napačen in brez podlage. Svet je dandanes prenapolnjen s slabo, povprečno rejeno živino ter nikakor ni več pričakovati po gospodarskih zakonih naravnim putem za našo sedajno klavno živino onih cen, kakoršne so bile minulo desetletje. Prodalo se bo le prvovrstno, dobro rejeno in oblikovano živino. Zato pa je treba vsega našega prizadevanja in je treba napeti vse moči, da čim prej ugodimo glede kakovosti naše živine in sploh vsega blaga zahtevam svetovnega trga.

zicijo z napadalci iz vrst narodnih socialistov.

Grozen obračun sovjetov s kazaki. Kubanski kazaki so skrili veliko žita in ga niso hoteli oddati državi. Moskovska vlada je odposlala na Kuban kazensko ekspedicijo, ki je nepričakovano kubanske kmete obkolila. Vasi so vojaki požgali in 50.000 kmetov so pa odtirali v Sibirijo. Čeka je ustrelila 40 sovjetskih uradnikov v Kubanu, ker niso dovolj strogo nadzirali kazaškega upornega gibanja.

Polčaj na Kitajskem je vedno bolj napet. Na meji Džehola se vrši zbiranje mandžurskih in japonskih čet. Kitajski generali so storili vse potrebno za obrambo Džehola, katerega se nameravajo polastiti Japonci in zasesti Peking ali Tiencin.

Romanje v Sveto deželo. Sv. Oče, ki je letošnje leto proglasil kot sveto leto, je pozval vernike, naj poromajo na grob Kristusov v Jeruzalemu. Pozivu rimskega papeža se bodo odzvali Hrvatje, ki priredijo pod pokroviteljstvom sarajevskega nadškofa dr. Šariča v mesecu juliju tega leta jubilejno romanje v Palestino. Odhod iz Zagreba 4. julija, prihod v Sveto deželo 10. jul. V Jeruzalemu ostanejo romarji 7 dni z izleti v Betlehem, k Jordanu in v ostalo okolico Jeruzalemovo, v Nazaretu ostanejo 3 dni z izleti po Galileji. Iz Svete dežele se odpeljejo 19. julija zvečer ter dosepejo v Zagreb 24. julija. Cene celega potovanja so: za 4. razred 4300 Din (stroški potovanja s skrajšanim programom in stanovanja brez hrane), za 3. razred 7900 Din (stroški potovanja s popolnim programom, stanovanja in hrane), za 2. razred pa 12.500 Din. Obvestila o romanju daje »Jeronimski putnički odbor« v Zagrebu (Trg Kralja Tomislava 21), ki organizira to romanje. Kdor se hoče romanja udeležiti, naj pošlje temu odboru svojo prijavo. Prijave se sprejemajo najkasnejše do 1. maja 1933. S prijavo je treba takoj vpslati 1000 Din, ostalo svoto pa je treba plačati do 15. maja.

Čehoslovaški katoličani se ne zadovoljujejo več z obrambo verskih interesov in pravic napram lažnjivemu svobodomiselstvu meščanskega in socialističnega kova, temveč so prešli v ofenzivo — v napad. To so pokazali, kakor smo poročali v našem listu, o priliki, ko je bila javnost obveščena o nakanah prosvetnega ministra dr. Dererja. Ta mož, po svoji politični pripadnosti socialni demokrat, bi rad s svojimi somišljeniki izrinil katoliško Cerkev iz šole, vpeljal prisilni civilni zakon ter izvršil vse to, kar svobodomisleci imenujejo laizacijo — poposvetnjačenje države. Katoličani pa so namah organizirali takšen odpor, da so svobodomisleci morali svoje protiverske in proticerkvene nakane umakniti. To je dokaz, da je čehoslovaški

V NAŠI DRŽAVI.

Volilni zakon sprejet. Nar. skupščina v Beogradu je na svoji seji 14. februarja razpravljala ter sprejela zakonski osnutek o spremembah in dopolnitvah volilnega zakona za narodno skupščino. Ko je prišlo do glasovanja o zakonu v načelu, je bilo od skupnega števila 305 poslancev navzočih 140 poslancev. Glasovali so tako: 120 za predloženi zakonski načrt, 20 proti njemu. Zakon je bil sprejet tudi v podrobnostih. Pri končnem glasovanju je glasovalo za volilni zakon 100 poslancev, proti pa 12. Ljubljansko »Jutro« v svojem poročilu o glasovanju omenja, da je bil zakon v načelu sprejet z vsemi proti 20 glasovom, odnosno z vsemi proti 12 glasovom definitivno sprejet.

Zakonski načrt o izgonu jezuitov iz Jugoslavije. V narodni skupščini v Beogradu je 17. februarja vložil poslanec dr. Oton Gavrančič načrt zakona, ki zahteva, naj se jezuitom prepove naselitev, bivanje in delovanje v Jugoslaviji, tistim jezuitom, ki so Jugoslavlani, se določa kot kraj bivanja otok Vis, kjer pa jim ni dovoljeno skupno

stanovanje; ako bi po sprejetju tega zakonskega načrta kak jezuit na področju države, odnosno izven mej otoka Visa opravljal kakršnokoli cerkveno ali civilno delo, bo obtožen in kaznovan s kaznijo do 5 let zaporja; po uveljavljenju tega zakona bodo upravne oblasti prve stopnje popisale premično in nepremično premoženje Jezusove družbe, ki se proda na javnih dražbah. Ta zakon se razširja tudi na lazariste, na družbo Sv. Srca Jezusovega, kakor tudi na vse moške in ženske redove, za katere se ugotovi, da stojijo v neposredni zvezi z Jezusovo družbo. Izmed slovenskih poslancev so ta predlog podpisali ti-le: Jakob Zemljič, Lovro Petovar, Anton Hajdinjak, Ivan Lončar, dr. Pivko, dr. Rape, Rasto Pustoslemšek in Vekoslav Spindler.

===

V DRUGIH DRŽAVAH.

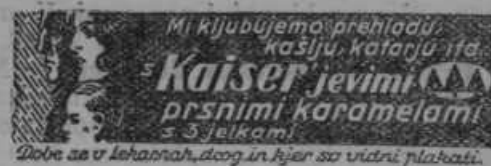
Na Vestfalskem in v Porenju v Nemčiji vlada neproglašeno obsedno stanje. Hitlerjeva vlada se boji ogromnih delavskih množic, ki bi proglasile splošno stavko za slučaj, ba bi se skušal Hitler polastiti nasilnim potom oblasti, ako bi propadel pri volitvah dne 5. marca. Hitler skuša v naglici spraviti na vsa odgovorna mesta pri policiji svoje lastne ljudi, predvsem nekdanje oficirje, da bo potegnili policija za slučaj oboroženega spopada z opo-

katolicizem danes čisto drugačen, kot je bil l. 1918 po prevratu. Takrat je svobodomiselstvo triumfiralo, husitstvo je vzcvetelo, ustanovila se je narodna cerkev, h kateri je odpadlo precej katoliških duhovnikov. Število dejavnih katoliških duhovnikov je bilo majhno ter se je v neposredno sledečih letih manjšalo, ker je v bogoslovja vstopalo malo dijakov. Tekom let pa se je to zelo spremenilo. Dočim je leta 1922-23 bilo samo 250 bogoslovcev, jih je v letu 1932-33 — 837. Vojujoča se Cerkev na Čehoslovaškem množi vrste svojih poklicanih bojnikov ter se od leta do leta vedno bolj usposablja za odločilno borbo, dobro pomneč besedo državnega predsednika dr. Masaryka: »Katoličani bodo v Čehoslovaški imeli toliko pravic, kolikor si jih bodo priborili.«

V Mehiki traja preganjanje katoliške Cerkve naprej. Dogajajo se slučajji, ki so slični najtežjim in najhujšim dogodkom v zgodovini cerkvenega preganjanja. Svetni ljudje in zlasti duhovniki morajo trpeti nasilnosti in krivičnosti, o kakršnih poročila zgodovina preganjanja v stari poganski rimski državi in pa v sedanji boljševiški Rusiji. Katoliška duhovščina je predvsem izpostavljena progonom in nasilnostim. Tako je bil v zadnjem času odgnan v zapor duhovnik Miguel Magana v mestu Mehiki, ker je služil sveto mašo v cerkvi sv. Rozalije, ker se ta cerkev ne nahaja v seznamu cerkva, ki jih država določa za bogoslužje. V Huatusku v državi Vera Kruz je druhal napadla duhovnika R. Espinosa in ga tirala v sodnijski zapor, ker je ne-

kemu na smrt bolnemu katoličanu podelil zakramente za umirajoče. Ker je v tem kraju in tudi v sosednih od države prepovedano izvrševanje javnega bogoslužja, je ta duhovnik moral v zapor, kjer bo trpel kazen, ker je na prošnjo katoličanov težko obolelim delil zakramente in verska tolažila. V isti državi, in sicer v Kordobi, je policija zaprla duhovnika Berzonesa, ker je v zasebni hiši daroval daritev sv. maše. Tudi 4 odlične gospe, ki so prisostvovali sv. maši, so zaprli. V Metepeku v državi Mehiki so zaprli duhovnika Carmona, ker je delil sv. zakramente brez dovoljenja državne oblasti. Takšna svoboda vlada v državi, kjer vladajo svobodomislci: framasoni, liberalci in socialisti.

Katoliški časniki. Francoski katoličani, ki so žal predolgo časa brezbrizno gledali, kako jim nekrščanski in protiverski časniki obvladujejo javno mnenje ter pokvarjajo ljudstvo, osobito mladino, so začeli razvijati živahno delavnost na področju katoliškega časnikarstva. Veliko je število katoliških dnevnikov in tednikov, ki jih vneti katoličani izdajajo v raznih mestih Francoske. Največji katoliški list na Francoskem je »La Croix — Križ«. Ko je začel izhajati, se je tiskal v 30.000 iztisov, leta 1900 je imel 145.000 naročnikov, sedaj jih ima 300.000, nedeljska številka pa se tiska v 700.000 iztisov. Ta list ima največ opravka s pošto izmed vseh pariških listov, ker se ga največ razpošilja po Franciji, dočim se drugi pariški listi prodajajo s kolportažo po Parizu.

Tihotapčeva smola. Dne 13. februarja se je pripeljal mariborski avtoizvošček na avtomobilu s svojo zaročenko iz Avstrije na našo mejo pri Št. Ilju. Finančna straža je vozilo natančno pregledala in odkrila pod avtom spretno prikrito kovinasto skladišče za tihotapsko blago. Zaplenili so nad 40 kg cigaretnega papirja, blizu 4 kg kresilnih kamenčkov, skoro 5 kg saharina in seveda tudi avtomobil. Globa bode znašala 500.000 Din.

Vlomljeno je bilo v noči v vilo g. Damiša v Kamniški grabi pri Mariboru. Vlomilci so odnesli posteljnino in drugih predmetov za 1000 Din.

Kesanje in priznanje v ječi. Veliko smo pisali lani o Antoniji Raner s Pobrežja pri Mariboru, ki je bila obsojena radi umora svojega moža na 12 let robije. Ranerjeva je krvavo dejanje tajila in prosila iz zapora mariborskega okrožnega sodišča za obnovo procesa. Zadnje dni pa je obsojena nepričakovano priznala krvavi čin z vsemi podrobnostmi.

Smrt otroka v vodnjaku. 5letni Slavko Bračko v Krčevini pri Vurbergu se je igral, medtem ko je mati sekala drva. Otrok se je od zaposlene matere oddaljil, pogledal v vodnjak, omahnil v njega in utonil.

Domačija pogorela. V Plačarskem vrhu pri Sv. Urbanu pri Ptujju je uničil ogenj v pozni noči posestniku Vinču Zajku s slamo krito, leseno stanovanjsko poslopje, s hlevi in poljskimi pridelki. Rešili so pohištvo, obleko in živino. Škoda znaša 15.000 Din, zavarovalnina ni popolna. Vzrok požara še ni dognan.

Udarec s sekuro po glavi je dobil 29letni posestniški sin Ludovik Doš iz Brengove v župniji Sv. Anton v Slov. goricah. Opasno poškodovanega so oddali v mariborsko bolnico.

Brat zadavil brata. Dne 16. februarja se je prostovoljno javil mariborskemu sodišču 33letni tesarski pomočnik Franc Šlepinger iz Bačkove pri Sv. Benediktu v Slov. gor in je izpovedal, da je 15. februarja zvečer zadavil svojega 22letnega brata Janeza, ki je služil pri pekovskem mojstru na Ščavnici. Brata sta se sprla radi izkupička za drva, katerega Janez ni maral izročiti Francetu. Prišlo je do suvanja, v katerem je prvotno zmagoval Janez, a se ga je slednjič France le otresel in ga tako trdno stisnil za vrat, da je obležal Janez mrtev.

Požigalec je na delu po Slov. goricah in posebno straši njegova zlobna roka po župniji Sv. Antona.

Vlom. V noči 16. februarja je bilo v Ptujju vlomljeno v prostore »Predujemnega društva«. Glavno blagajno so vlomilci navrtali, ključavnice razbili, vse razmetali in odprli mizne predale. V blagajni je bilo 150.000 Din, vlomilci so odnesli le malenkostne zneske iz miznih predalov, ker so bili od glav-

Kaj je s koruzo? Od sreskega kmetijskega odbora v Mariboru smo dobili sledeče pojasnilo: Pod naslovom »Kaj je s koruzo?« ste v 6. številki Vašega lista priobčili notico, na katero, uljudno prosim, priobčite sledeče pojasnilo: Srezki kmetijski odbor Maribor levi breg je, upoštevajoč posledice lanske trajne suše ter neurja dne 16. 8. m. l. že predčasno nudil najbolj prizadetim občinam prvo pomoč ter k tozadevni pomožni akciji kr. banške uprave Drav. ban. določil znesek 10.000 Din, ki se je sporazumno z županstvi občin porazdelil najbolj prizadetim občinam. Videč grozeča pomanjkanje živil in potrebo njih nahave pa je hotel obnemem prepričati izkoriščanje ubogega ljudstva po prekupčevalcih ter se odločil za sicer nevhvaležno, a prepotrebno organiziranje nabave 20 vagonov koruze, pri čemur so sodelovale na naše povabilo vse občine ter deloma že v oktobru m. l. od prizadetih občanov pobrale in nam nakazale kupnino za koruzo. Obrnili smo se takoj na kr. banško upravo s prošnjo za brezplačni, ozir. vsaj znižani prevoz blaga iz Vojvodine k nam. Tozadevne uputnice (prevoznice) pa smo sprejeli v treh daljših presledkih in sicer: prvič 6, drugič 2 in tretjič zadnjih 6 uputnic. Se precej gladko smo odrezali z obema prvima partijama, čeprav bolj pozno ter s tema zadovoljili najbolj prizadete občine, med njimi že tudi občino Sv. Peter pri Mariboru. Pri tretji partiji so se že pojavile težkoče, poskočila je koruzna cena. Pri zadnji četrti pošiljki

pa je bilo sploh plačati celo tovarnino, vendar je srezki kmetijski odbor sam kril vse te razlike in stroške ter s tem obvaroval naročnike ostalih občin, ki bodo vsak čas vse zadovoljene, zvišanih izdatkov. Nismo predvidevali, najmanj pa povzročili navedene težkoče pri srezkem kmetijskem odboru, kjer lamo radevolje vsakomur še podrobnejša pojasnila, pa tudi dokazila, da smo storili vse za pravočasno in redno rešitev te pomožne akcije. Maribor, 17. februarja 1933. — Za srezki kmetijski odbor, predsednik: A. Schicker.

Obešenega so našli v Mariboru na Aleksandrovi cesti brezposelnega pekovskega pomočnika Otmarja Filipec.

Fantje, ki pojdete k vojakom,

Kdo bo šel z vami?

Moj tovariš!

»Moj tovariš« je knjiga, ki jo naj vsak katoliški vojaški novinec vzame seboj! Stariši, namesto nauk, ki jih slišijo in pozabijo, dajte sinovom to knjižico s seboj. Knjižica stane 16 Din z rdečo in 20 Din z zlato obrezo. Vsakemu, ki naroči to knjigo za fanta-vojaka, dodamo brezplačno še povest

:: „Vojaški novinec“ ::

Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.